(НА ВСЕСОЮЗНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРИХИЛЬНИКІВ МИРУ В МОСКВІ У ВЕРЕСНІ 1949 р.)

Браття! Друзі! Побратими!
Дні які в нас ясні, чистії
А в буржуазії — ніч...
З почуттями із святими
ми в Москві зібрались вмісті,
щоб за мир піднести клич.
Хоч з країн ми й різних світу —
в нас одна мета, едина:
жити в здруженій сім'ї.
Проти воєн ми і гніту!
Вільна щоб була людина
Й трудове життя її!
Хай між нами океани —
нас не розділити звіру
(звір в злобі своїй скона!).
В нашім прагненні до миру
всі ми вийдем, як титани:
сила, сила в нас одна!
Хто ж то зброєю гуркоче?
Хто плете із брехень сіті,
нахваляється на нас?
Наш народ лиш миру хоче,
миру, миру у всім світі,-
і настане ж бо цей час!
В паліїв війни — нахвалка.
Згинуть хай слова їх згубні
про те царство світове!
Над колоніями палка? —
Всі народи миролюбні
встануть за життя нове!
Браття! Друзі! Гей на чати!

Голос свій за мир підносим:
віщий — в кожнім з нас — Боян!
Паліїв війни проклятих
ми навік безжально скосим,
ми підкосим, як бур'ян.
Мирний труд, земля радянська...
за морями ж крик і свисти —
бізнесу їм дай, війни!
Знов це граються фашисти,
чорна зграя самозванська? —
Не жартують хай вони!
За братерство, за свободу,
за прогрес, за щастя люду!
За все те, що нас живить!
В імені свого народу
паліїв війни до суду!
Нам же розцвітать і жить!
Браття! Мир нам захищати!
Ми ж бороним край свій милий
і жінок своїх, дітей...
Вбивці хочуть панувати?
Маси вже ж давно прозріли,-
розкувався Прометей!
З тьмою б'ється Прометей!
[1949]